

N:o 95.

Ank. till Riksd. kansli den 3 maj 1898, kl. 3 e. m.

*Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående
uppförande af nytt posthus i Malmö m. m.*

(2:a U. A.)

Under återopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för den 24 mars 1898 har Kongl. Maj:t i en samma dag aflåten, till statsutskottet remitterad proposition (n:o 87) föreslagit Riksdagen medgifva, att den å fonden för anskaffande af tomt till nytt posthus i Stockholm uppstående behållning, ökad med det till fondens förstärkning under viss förutsättning af postverkets öfverskottsmedel för år 1898 beräknade belopp, 200,000 kronor, finge, sedan alla med tomtköpet förändade kostnader guldits, disponeras på sådant sätt, att 150,000 kronor afsattes för att, i den mån Kongl. Maj:t funne sådant erforderligt, användas till betäckande af till äfventyrs uppstående ökad kostnad, utöfver hvad förut beräknats, för uppförande af det nya posthuset i Stockholm samt att hvad derefter återstode användes till inköp för postverkets räkning af en tomt af omkring 2,000 kvadratmeters ytvidd i kvarteret Aegir i Malmö och påbörjandet derstädes af posthusbyggnad enligt ritningar, som blefve af Kongl. Maj:t fastställda.

I åberopade statsrådsprotokollet meddelas, att generalpoststyrelsen i skrifvelse till Kongl. Maj:t den 8 i nämnda månad gjort framställning om vidtagande af åtgärder för åstadkommande af ett tidsenligt posthus i Malmö och dervid anført hufvudsakligen följande:

Till lokal för postkontoret i Malmö hade postverket för en tid af 10 år från den 1 oktober 1869 förhyrt en lägenhet om sex rum och kök mot årlig hyra af 1,050 kronor. Denna lägenhet hade redan våren 1876 blifvit för trång och då kompletterats med en närbelägen lokal om två rum, hvilken i årlig hyra betingat 800 kronor. Sistnämnda år hade aftal jemväl träffats med hamndirektionen i Malmö om upplåtelse i en tullpaviljong nere vid hamnen mot ett hyresbelopp af 300 kronor för år af ett rum till lokal för tullbehandling och förvaring af från utrikes ort ankomna postpaket. Sammanlagdt hade således hyreskostnaderna, för helt år beräknade, för postkontorets i Malmö lokaler vid den tiden uppgått till 2,150 kronor.

Ökad rörelse vid postkontoret hade emellertid snart betingat ökad utrymme; och då Skånes enskilda bank beslutat att åt sig uppföra ett bankhus i Malmö å en hörntomt vid Östergatan, Bruksgatan och Norra Vallgatan i n:o 28 kvarteret Kronan, hade för den skull med banken uppgjorts aftal, hvarigenom för en årlig hyra af 7,500 kronor till postkontorslokal förhyrts hela bottenvåningen i det nya bankhuset med undantag allenast af en vestibul och en för bankens vaktmästare afsedd mindre bostad. Alla förut ingångna hyreskontrakt hade frånträds, då postkontoret den 1 oktober 1878 inflyttat i den nya lokalen i bankhuset, der postkontoret allt sedan dess till närvarande stund varit inrymdt.

Äfven denna lokal, som med hänsyn till postkontorets dåvarande rörelse uppfyllt alla billiga anspråk på utrymme och lämplighet, hade sedermera, i den mån rörelsen ytterligare ökats, blifvit allt för trång och kompletterats med andra lokaler; och då sådana ej kunnat erhållas inom förenämnda bankhus, hade de förhyrts annorstädes. Så hade från hösten 1888 ånyo särskild lokal för tullbehandling och förvaring af postpaket från utlandet förhyrts nere vid hamnen. Denna lokal, som bestått af sex rum och kök och betingat en årlig hyra af 2,400 kronor, hade hösten 1896 utbytt mot en annan bättre och rymligare, hvilken, belägen nere vid hamnen i n:o 18 kvarteret Ran vid Östra Kajgatan och Jörgen Kocksgatan, betingat samma hyresbelopp. Tillkomsten och den snabba stegringen af den utrikes postanvisningsrörelse, som af postkontoret förmedlades, hade snart fordrat särskild personal och, då den sedermera ökats,

jernväl särskild lokal för göromålens behöriga skötande. För detta behof hade från hösten 1890 vid Östergatan förhyrts en lägenhet om två rum för 450 kronor om året. Denna lägenhet, som inom kort blifvit otillräcklig, hade år 1893 frånträds och ersatts med en från hösten 1888 i Sveriges riksbanks vid Östergatan och S:t Petrigatan belägna, då nybyggda fastighet för jernvägspostinspektionen i södra distriktet förhyrd, men för den sedermera i jernvägspostinspektionens ställe trädde postinspektionen i södra postdistriktet mindre behöflig lägenhet om tre rum, som i årlig hyra betingat 1,000 kronor. Tidningsrörelsen, hvilken vid postkontoret en tid skötts i sammanhang med inrikes paketrörelsen, dervid postbehandlingen af tidningarna fått ske i ett med fönster försedt, men egentligen till förvaring af värdepaket afsedt kassahvalf, hade under de senare åren tagit sådant omfång, att den måst brytas ut till särskild afdelning samt förses med särskild personal och särskild lokal. För sådant ändamål hade inom en midt emot Skånes enskilda banks hus vid Bruksgatan i kvarteret n:o 29 Hans Michelsen belägen fastighet från hösten 1896 förhyrts en lokal om tre rum för 1,000 kronor om året.

För de lokaler, som af postkontoret i Malmö för närvarande användas, utgjorde således kostnaderna 11,900 kronor om året. Dessutom betalade postverket i Malmö en årlig hyra af 1,800 kronor för tjänstelokal åt postinspektionen i södra postdistriktet samt ett årligt hyresbelopp af 150 kronor för ett vindsutrymme och en källarplats inom statens jernvägars stationshus till förvaring af vederbörande postkupéexpeditioners postfack m. m. samt förråd af kol och ved. År 1894 hade tillika i Malmö inrättats två s. k. brefsamlingsställen eller poststationer af tredje klass, men för dessa utginge icke någon hyra af postmedel.

Oaktadt de jämförelsevis stora årliga upoffringar, postverket sålunda finge vidkännas för erhållande af postlokaler i Malmö, uppgående till 13,850 kronor, lemnade dock de nuvarande lokalerna i flera hänseenden mycket öfrigt att önska. Visserligen skulle af det ofvan anförda kunna synas, som om den ständiga ökningen af postkontorslokaler i Malmö bort, åtminstone i fråga om utrymme, tillfredsställa behofvet af sådana, men att så icke vore händelsen, framginge af postdirektörens på platsen vid flera tillfällen uttalade bekymmer med anledning af de nuvarande postkontorslokalernas otillräcklighet. Detta missförhållande hemtade sin förklaring från det stora uppsving, posttrafiken vid Malmö postkontor tagit, särskildt under det senaste årtiondet.

Såsom för saken belysande ville styrelsen i detta afseende anföra några sifferuppgifter i runda tal.

Inkomsterna vid Malmö postkontor hade utgjort:

år 1866	kronor	53,000: —
„ 1876	„	119,200: —
„ 1886	„	165,700: —
„ 1896	„	351,800: —

I dessa belopp hade exempelvis åren 1886 och 1896 ingått afgifter för befordran af abonnerade tidningar och tidskrifter med 2,500 kronor under det förra och med 13,100 kronor under det senare året.

Antalet af från Malmö postkontor afgångna postförsändelser af alla slag hade beräknats:

år 1866 till	292,600
„ 1876 „	609,200
„ 1886 „	2,943,400
„ 1896 „	8,421,600

Af detta antal hade utgjort

rekommenderade försändelser:

år 1866	8,624
„ 1876	38,898
„ 1886	46,152
„ 1896	68,432

assurerade bref:

år 1866	3,122
„ 1876	5,194
„ 1886	9,949
„ 1896	29,511

postanvisningar:

år 1866	63
„ 1876	2,172
„ 1886	9,639
„ 1896	40,194

postförskotts försändelser:

år 1866	7
„ 1876	999
„ 1886	5,617
„ 1896	12,202

paket, assurerade och oassurerade:

år 1866	2,759
„ 1876	9,515
„ 1886	9,928
„ 1896	22,216

Angifna värdet af från postkontoret afsända assurerade försändelser samt inbetalade postanvisningar och inlösta eller, hvad år 1876 anginge, begärda postförskott hade utgjort:

år 1866	kronor	5,009,100: —
» 1876	»	18,373,200: —
» 1886	»	16,686,600: —
» 1896	»	25,571,600: —

Fränsta orsaken till poströrelsens hastiga ökning å Malmö postkontor vore naturligtvis att söka i stadens egen raska utveckling. Så hade vid slutet af år 1884 i Malmö funnits allenast 54 fabriker och industriella inrättningar med ett årligt tillverkningsvärde af 8,333,839 kronor, men vid slutet af år 1892 hade antalet af fabriker och industriella inrättningar i staden stigit till 92 med ett årligt tillverkningsvärde af 20,936,147 kronor och år 1897 hade antalet uppgått till 173 med ett årligt tillverkningsvärde af 28,337,706 kronor.

Inkomsten af »rörelse eller yrke eller eljest» hade i Malmö beräknats:

år 1890 till	kronor	9,272,353: —
» 1895 »	»	11,248,097: —
» 1897 »	»	13,297,840: —

och folkmängden i staden hade ökats åren 1886—1896 från 44,959 personer till 53,382 personer, eller med 18,7 procent.

Att en sådan utveckling och stadens ökade betydelse såsom ett stort och lifligt centrum för en blomstrande fabriksrörelse icke kunnat undgå

att på posttrafiken derstädes utöfva en mycket stark inverkan, vore uppenbart. En annan orsak till de ökade göromålen å Malmö postkontor vore den stora spridning, de i staden utkommande dagliga tidningarna erhållit. Härtill komme, att Malmö postkontor, förutom skötseln af samhällets postala angelägenheter, om hvilkas omfång nyss anförda siffror gäfvit föreställning, hade, jemte tillsyn öfver en mängd underlydande poststationer, sig anförtrodt att tjena såsom utvexlingspostanstalt för en ganska vidtomfattande utrikes paketrörelse äfvensom för Sveriges postanvisningsrörelse med Storbritannien och Amerikas förenta stater samt för Finlands hela utrikes postanvisningsrörelse. Att denna transitrörelse, som Malmö postkontor, såsom allenast mellanhand, icke kunde inräkna i sin egen rörelse, fordrade, särskildt hvad postanvisningarna anginge, ett betydligt arbete, framginge deraf, att antalet och värdet af postanvisningar från Sverige år 1897 utgjort:

	antal:	värde i kronor:
till Storbritannien	5,570	257,261: 02 och
» Amerikas förenta stater	7,020	1,189,938: 01

samt att antalet och värdet af postanvisningar samma år till Sverige hade uppgått:

	antal:	värde i kronor:
från Storbritannien till	11,344	751,637: 58 och
» Amerikas förenta stater till	74,618	4,974,606: 40.

Öfver alla postanvisningar från Sverige till Storbritannien och Amerikas förenta stater skulle å Malmö postkontor listor upprättas och tillsändas vederbörande postanstalter i London och Newyork för att tjena till ledning för postanvisningsbeloppens utbetalande; och för Sverige afsedda postanvisningar från nyssberörda länder skulle enligt listor, som från utvexlingspostanstalterna i London och Newyork försändes till Malmö postkontor, å detta postkontor utskrifvas och derifrån afsändas till de resp. adresspostanstalterna.

Beträffande otillräckligheten af det utrymme, de nuvarande postkontorslokalerna lemnade, ville styrelsen vidare erinra, hurusom, utom de många framställningar, som naturligtvis föregått förhyrandet för postkontorets behof af den ena lägenheten efter eller jemsides med den andra, nyligen till styrelsen från vederbörande postdirektör inkommit en skrifvelse, hvori denne anmält, att genom vaktbetjentantalets successiva ökning

det hvarje vaktbetjent å brefbärareexpeditionen tilldelade utrymme blifvit bragt till ett minimum, men att gjorda försök att för utvidgning af den nuvarande brefbärarelokalen få förhyra en under densamma befintlig kallarelägenhet strandat på nuvarande hyresgästens vägran att afstå lägenheten i fråga, samt att postdirektören, då flere brefbärare än de redan anstälde icke rymdes i den nuvarande lokalen, knappast såge någon utväg att, oaktadt sådant kräfdes af rörelsen, vidtaga någon som helst ökning af brefbärareantalet, som för närvarande utgjorde 19, men, enligt postdirektörens åsigt, redan nu borde ökas till minst 25, med mindre att lokal för brefbärareexpeditionen förhyrdes annorstädes, hvilket dock mött hinder, enär, postdirektören veterligt, i Malmö inom privata hus med lämpligt läge icke funnes lokaler, som kunde passa till brefbärareexpedition med det stora antal brefbärare, som nu der kräfdes. Postdirektören hade tillika anmält, att den hösten 1896 till tidningsexpedition förhyrda, förut omförmälda lokalen redan blifvit så trång, att icke heller den beqvämligen tilläte, att personalen för expedierande af tidningar ökades, ehuru tillkomna nya tidningar och stegring i de förutvarande tidningarnas upplagor gjort sådan ökning behöflig, samt att till följd deraf lätt kunde inträffa, att tidningarna under vissa förhållanden ej hunne expedieras å afsedd tid, en olägenhet så mycket större, som intet så lätt föranledde till klagomål, som om abonnerade tidningar ej inginge till landsbygdens postanstalter på bestämd tid.

Men icke blott i afseende på utrymme vore de nuvarande postkontorslokalerna i Malmö otillfredsställande. Uppenbart vore nemligen, att äfven förut omförmälda splittring af postkontorets olika afdelningar till flera på närmare eller fjernare afstånd från hvarandra belägna fastigheter oundgängligen måste medföra en eljest onödig splittring af arbetskrafter samt högst afsevärdt försvåra samarbetet mellan postkontorets särskilda delar och utöfvandet af tillsynen öfver dem.

Förhyrandet af flera lokaler än de nuvarande skulle ytterligare splittra arbetet. Inom Skånes enskilda banks hus stode ingen som helst utvidgning af den nuvarande postlokalen i bottenvåningen att erhålla, och våningen i trappa upp upptoges af bankens egen affär. Nödvändigheten af att postkontoret, om också icke helt och hållet, åtminstone till allra största delen vore förlagdt i bottenvåning gjorde, att inom enskilda personer eller bolag tillhöriga fastigheter en lämplig postkontorslokal icke för närvarande stode att erhålla. Äfven om, hvilket vore föga sannolikt, vid någon blifvande nybyggnad inom staden i närheten af platser,

der rörelsen vore liflig eller visade benägenhet att ökas, ny lämplig lokal skulle kunna genom hyresaftal förvärfvas för inrymmande af postkontoret i dess helhet, vore det dock att befara, att hyresbeloppet, som för postkontoret i Malmö under de senast förflutna tjugutvå åren stigit från 1,050 kronor till 11,900 kronor, skulle blifva ytterligare högst betydligt förhöjdt och, om stadens utveckling fortföre att gå framåt med lika raska steg som hittills, komma att, så snart den första hyresperioden gått till ända, än ytterligare stegras, hvarförutom säkerligen då änyo skulle framträda omöjligheten af att erhålla den ökning i lokaler, hvaraf behof åter kunde förefinnas.

Postdirektören hade uttalat den åsigt, att ingen annan utväg att afhjelpa de nuvarande olägenheterna förefunnes, än att postverket i staden uppförde en egen, lämpligt inredd posthusbyggnad. Behovvet af ett tidsenligt posthus, i hvilket samtliga de till postkontoret i Malmö hörande afdelningarna tillika med den i Malmö förlagda postinspektionen i södra postdistriktet kunde sammanföras inom en enda byggnad, hade också i sjelfva verket redan länge gjort sig gällande och hade under flera år varit föremål för styrelsens uppmärksamhet. Med den i flera hänseenden betydande utveckling, Malmö samhälle numera uppnått, hade uppfyllandet af detta önskningsmål visat sig allt mera trängande och oafvisligt. Att handel och industri inom Malmö stad synnerligen under det senaste årtiondet varit stadda i snabb och fortgående tillväxt, derom finge de af styrelsen återgifna siffrorna väl anses utgöra ett ojäfaktigt bevis, och att staden genom sitt läge och såsom ändpunkt för södra stambanan samt flera enskilda jernvägar allt mera hade blifvit en af de viktigaste knutpunkterna för våra kommunikationer såväl inom landet som med utlandet syntes icke kunna bestridas. Att, såsom en gifven följd deraf, posttrafiken i Malmö antagit betydande dimensioner, vore redan visadt; och då allt talade för att staden fortfarande komme att växa i betydenhet, lede det väl intet tvifvel, att icke äfven posttrafiken der komme att hastigt tilltaga.

I betraktande af den omfattning, posttrafiken vid Malmö postkontor redan erhållit och än vidare efter all sannolikhet ginge till mötes, vore det uppenbart, att de kraf, som ställes på denna anstalt, redan nu vore stora och framgent komme att ökas. Om dessa kraf skulle kunna på ett tillfredsställande sätt tillgodoses, vore det ett nödvändigt vilkør, att postkontoret försåges med tillräckliga och ändamålsenliga lokaler, som motsvarade behovvet icke blott för stunden, utan äfven för en längre

framtid. För ett växande samhälle borde ju icke heller fyllandet af behovet af bättre postanordningar få, såsom med bibehållande af de nuvarande lokalerna måste ske, för längre tid tillbakahållas genom bristande utrymme i lokaler för stadens postkontor. Den lifliga affärsverksamheten och företagsamheten i Malmö har redan, synnerligast på senaste tiden, medfört en hastig stegring i fastighetsprisen, hvilket äfven kunde antagas komma att återverka på hyresprisen; och när ställningen redan nu för postkontoret med dess många hyrda lägenheter vore mycket ogynsam och dag för dag försvårades, samt redan nu kunde förutses, att den snart blefve ohållbar och att postverket då stode inför den tvingande nödvändigheten att till pris, som dåvarande konjunkturer bestämde, och å plats, som då stode att erhålla, skaffa eget posthus, syntes klokheten bjuda att i tid, medan sådant utan allt för stor penningeuppföring låte sig göra och medan ännu en lämplig tomt kunde erhållas, söka förskaffa postverket denna tomt, der postkontoret kunde med lyckligt läge och godt utrymme nu och för framtiden blifva tillgodosedt genom uppförande derstädes af ett tidsenligt posthus.

Det område, inom hvilket ett posthus lämpligen kunde förläggas, vore emellertid synnerligen begränsadt, enär den större affärsverksamheten vore koncentrerad inom ett fåtal kvarter mellan Stortorget och hamnkanalerna. Till följd häraf hade vid val af tomt till posthus ansetts icke böra ifrågakomma andra fastigheter än de, som vore belägna vid Stortorget eller mellan detta i söder och hamnkanalerna i norr samt Mäster Johansgatan i vester och Mäster Nilsgatan med Prostgatan i öster. De tomter, som inom detta område stått att erhålla, hade likväl i ett eller annat afseende icke uppfyllt de fordringar, som måst ställas på en posttomt, särskildt derutinnan att en sådan borde vara omgifven af breda gator, som kunde lemna god tillgång på dager för de stora rum, som erfordrades, och att den borde vara tillräckligt rymlig för att motsvara äfven framtida behof.

Ifrågeställda till inköp hade varit tomterna n:is 1 och 2 i kvarteret S:t Peter, för hvilka, med en areal af tillhoppa 1,309,3 kvadratmeter, fordrats en köpeskillning af 210,000 kronor, samt tomten n:o 2 i kvarteret Svanen, hvilken, med en areal af 1,283 kvadratmeter, betingat ett pris af 200,000 kronor. Då emellertid postkontorets nuvarande lokaler utom förstugor, trappor och murar upptoge en areal af omkring 900 kvadratmeter, skulle icke någotdera af dessa inköp, om det kommit till stånd och posthus å tomten uppförts, hafva kunnat bereda postkontoret

det utrymme, som i bottenvåningen erfordrades, helst en afsevärd del af arealen skulle åtgått till gård och någon del jemväl skulle erfordrats för att, till vinnande af nödig dager, öka den hvardera tomten begränsande smalare gatan.

Då emellertid under de senare åren affärsverksamheten i Malmö börjat visa någon tendens att draga sig ner till sjelfva hamnen, der stora områden genom hamnens utvidgning tillkommit, hade postdirektören, som erhållit styrelsens uppdrag att inkomma med upplysning rörande tomtplats, lämplig att i Malmö förvärfva till uppförande af ett tilltänkt posthus, och som för sådant ändamål gjort förfrågningar hos åtskilliga tomtägare, i skrifvelse till hamndirektionen i Malmö den 1 augusti 1895 begärt meddelande, huruvida hamndirektionen vore benägen att tillstyrka stadsfullmäktige att för ändamålet till postverket försälja en del af det staden tillhöriga, vid hamnen i närheten af statens jernvägars station belägna kvarteret Aegir och hvilket pris i sådant fall kunde ifrågasättas för kvadratmeter. Till svar härå hade hamndirektionen den 10 augusti 1895 förklarat sig villig föreslå stadsfullmäktige, att för uppförande af en monumental postbyggnad skulle af kvarteret Aegir, som i sin helhet innehölle omkring 5,185 kvadratmeter, få upplåtas intill hälften mot ett pris af 176,000 kronor, motsvarande halfva det pris staden erlagt vid inköp af nämnda kvarter; och skulle staden, enligt hamndirektionens uttalande, tillförbindas att lemna den del af kvarteret, som ej komme att upptagas af postbyggnad, fri och obebyggd.

Med beräkning att det af hamndirektionen ifrågaställda priset motsvarade 67 kronor 90 öre för kvadratmeter eller för 2,000 kvadratmeter 135,800 kronor, hade postdirektören den 17 april 1897 ånyo förfrågat sig hos hamndirektionen, huruvida i priset för den del af tomten, som hamndirektionen tänkt sig skola till postverket öfverlåtas, äfven inginge kostnaden för en i nordöstra hörnet af tomten befintlig större magasinsbyggnad eller om hamndirektionen afsett, att berörda byggnad skulle kostnadsfritt för postverket nedrifvas och bortföras. Hamndirektionen hade derå den 4 maj 1897 afgifvit svar, dervid hamndirektionen tillkännagifvit sig vilja hos stadsfullmäktige tillstyrka, att det område om 2,000 kvadratmeter inom kvarteret Aegir, som å en af stadens öfveringenjör uppgjord, den 5 april 1897 daterad, vid styrelsens skrifvelse fogad planritning utmärkts med rödt, skulle få försäljas mot en köpeskilling af 176,000 kronor, under förutsättning att å tomten, som af hamninrättningen skulle blifva röjd och planerad, uppfördes en fritt lig-

gande monumental byggnad, afsedd att för all framtid för postverkets behof användas, hvaremot staden skulle tillförbindas att lemna återstående delar af kvarteret obebygda. Tillika hade direktionen förklarar sig vilja förorda, att stadsfullmäktige måtte utfästa sig att icke före den 1 juni 1898 besluta om annan användning af ifrågavarande tomt. Det af hamndirektionen sålunda satta tomtpriset motsvarade 88 kronor för kvadratmeter och innebure således en ganska väsentlig förhöjning i det år 1895 erbjudna priset af 67 kronor 90 öre för kvadratmeter.

Generalpoststyrelsen, som under de förut mellan postdirektören och hamndirektionen förda förhandlingarna stält sig något tveksam, huruvida ett posthus, uppfördt å kvarteret Aegir, ehuru otvifvelaktigt egande det allra yppersta läge för postens snabba befordran till och från ångbåtar och jernvägar, kunde, från allmänhetens synpunkt sedt, finnas vara centralt och välbeläget, hade, efter det att på senaste tiden visat sig, huru svårigheterna ökats med de nuvarande postlokalernas bibehållande och huru ringa utsigt som förefunnits att i stadens centralaste del erhålla en lämplig posttomt, låtit tvekan fara, isynnerhet som från stadens sida något uttalande mot tomtens lämplighet till posthus icke afhörts och åtskilliga omständigheter syntes tala för att affärsverksamheten i staden skulle stå i begrepp att allt mera draga sig ned åt hamnområdet.

Styrelsen hade alltså uppdragit åt postdirektören att hänvända sig till hamndirektionen med begäran, att direktionen skulle hos stadsfullmäktige utverka bemyndigande att på vissa hufvudvilkor träda i underhandling med styrelsen om försäljande till postverket af omkring 2,000 kvadratmeter i kvarteret Aegir. Dessa hufvudvilkor vore sådana, hvartill de förberedande underhandlingarna gifvit anledning, nemligen att köpeaftalet skulle afse omkring 2,000 kvadratmeter; att, om en eller annan jemkning i den tomtlinie, som angifvits å den af hamndirektionen till styrelsen insända planritning, skulle påkalla en eller annan kvadratmeter mer och detta tillskott åter ett högre pris än det begärda, 176,000 kronor, visst pris för kvadratmeter skulle angifvas; att köpeanbudet skulle hafva antagits före viss tids utgång, exempelvis den 1 juni 1898, vid äfventyr att anbudet eljest skulle anses hafva förfallit; att köpeskillingen skulle erläggas den 1 juli 1898; samt att stadsfullmäktige förbunde sig att lemna den del af kvarteret, som ej skulle försäljas till postverket, obebyggt, samt å de delar af denna obebygda rest, hvilka dertill lämpade sig, och särskildt i södra delen, underhålla en i godt skick varande plantering.

Vid afgifvande den 11 november 1897 af yttrande till stadsfull-

mägtige i denna fråga hade hamndirektionen uttalat, att direktionen vid föregående förhandlingar visserligen tänkt sig, att ifrågakomma tomtedel skulle kunna säljas för 176,000 kronor, motsvarande halfva inköpspriset för kvarteret i sin helhet, men att, då nu mera tomtpriserna inom staden och kanske ännu mera inom hamnen stigit och det syntes direktionen otvifvelaktigt, att ett vida högre pris kunde ernås, om tomten såldes åt enskild eller ett konsortium, direktionen ansett sig icke vidare kunna fasthålla vid nämnda summa, utan funnit den böra höjas till 250,000 kronor, hvilket för kvadratmeter utgjorde 125 kronor; att ifrågavarande område kunde öfverlemnas till postverket den 1 juli 1898, med undantag af den del, som upptoges af magasinsbyggnaden, hvilken, enär der boende hyresgäster, efter köpets afslutande, icke kunde uppsägas till afflyttning förrän till den 1 oktober 1898, icke kunde vara undanröjd förr än någon tid efter sistnämnde dag; samt att, beträffande fordran om underhåll af plantering å återstående del af kvarteret, staden endast skulle utfästa sig att lemna den del af kvarteret, som ej försålles till postverket, obebygd, vare sig planterad eller icke. Direktionen hade derföre hemställt, att stadsfullmäktige måtte dels besluta att till postverket för en köpeskilling af 250,000 kronor upplåta 2,000 kvadratmeter i nordöstra delen af kvarteret Aegir äfvensom den mindre del derutöfver, som kunde behövas, till pris af 125 kronor för kvadratmeter, dels ock bemyndiga hamndirektionen att på grundvalen häraf och öfriga föreslagna villkor afsluta provisoriskt försäljningsaftal, att gälla till den 1 juni 1898, efter hvilken tid, om detsamma icke dessförinnan blifvit af vederbörande statsmyndighet godkändt, aftalet icke skulle vara för staden bindande.

Dagen efter det detta utlåtande afgifvits eller den 12 november 1897 hade frågan varit föremål för behandling hos stadsfullmäktige, som beslutit att godkänna hamndirektionens framställning utan ändring. Styrelsen hade härom underrättats genom en från hamndirektionen aflåten skrifvelse, med hvilken följt utdrag af stadsfullmäktiges vid sammanträdet hållna protokoll äfvensom en af stadens öfveringenjör uppgjord planritning öfver tomten i fråga. Å denna planritning, som utgjorde en förnyelse af den förut omförmälda, vid styrelsens skrifvelse jemväl bifogade planritning, vore den för postverket afsedda tomtdelen utlagd med röd färg.

För styrelsen, som utgått från det antagandet, att ett så nyligen som den 4 maj 1897 af hamndirektionen föreslaget försäljningspris af 176,000 kronor för tomtdelen i fråga skulle komma att åtminstone af hamndirektionen vidhållas, då direktionen i november månad samma år

hade haft att yttra sig i ärendet, hade meddelandet om det så betydligt höjda priset kommit mycket oväntadt och hade, innan närmare utredning om befogenheten af detsamma erhållits, ansetts utgöra hinder för ärendets framläggande för Kongl. Maj:t.

Styrelsen hade för den skull aflåtit en skrivelse till hamndirektionen med hemställan, att direktionen antingen skulle utverka ett nytt stadsfullmäktigebeslut, som närmare än det, hvilket genom hamndirektionens förslag den 12 november 1897 framkallats, slöte sig till tidigare förhandlingar i ärendet, eller, om detta icke kunde ske, närmare, än af det utaf hamndirektionen till stadsfullmäktige afgifna utlåtandet i ärendet framgått, lemnade styrelsen kännedom om de faktiska förhållanden, som kunde åberopas till stöd för det af stadsfullmäktige, på direktionens förslag, för tomten i fråga uppställda pris.

Med anledning deraf hade hamndirektionen i skrivelse till styrelsen den 17 sistlidne februari upplyst, att en ofantlig stegring af tomtvärderna i Malmö egt rum, i all synnerhet under nästföregående år eller efter den tidpunkt, då direktionen behandlat frågan; att denna stegring, omfattande tomter belägna i olika delar af staden, naturligtvis varit allmänt känd och redan hunnit inverka på allmänna meningen i så hög grad, att, såsom direktionen haft tillfälle under hand inhemta, en hemställan till stadsfullmäktige att erbjuda postverket den ifrågavarande tomten till lägre pris än 250,000 kronor icke skulle vunnit godkännande inom stadsfullmäktige; att under dessa omständigheter och för frågans främjande direktionen icke haft annat val än att vid ärendets hänskjutande till stadsfullmäktige föreslå sistnämnda pris eller 250,000 kronor; samt att den omständighet, att priset icke varit för högt tilltaget, äfven ådagalades af ett utaf byggmästaren C. L. Müller i Malmö såsom ombud för ett konsortium sistlidne januari månad till direktionen ingifvet anbud att, för den händelse postverket icke skulle inom den 1 nästkommande juni hafva antagit stadens omförmälda anbud, inköpa det ifrågavarande området till samma pris eller 250,000 kronor för 2,000 qvadratmeter.

Med afseende å hvad sålunda af direktionen meddelats ansåge styrelsen, att någon sänkning i det senast angifna priset icke stode att vinna; och af de upplysningar, styrelsen sökt annorstädes i Malmö inhemta, huruvida det angifna priset kunde under nuvarande förhållanden anses för högt eller icke, hade styrelsen kommit till den uppfattningen, att priset i marknaden icke vore för högt, enär läget ansåges passande till handelskontor i flera våningar och således vid en eventuel posthusbygg-

nads anordnande å tomten en afsevärd hyresafkastning skulle kunna hemtas från de öfre, för postverket icke helt och hållet behöfliga våningarna. På grund häraf ansåge styrelsen köpeanbudet böra antagas.

Postkontorets förläggande till tomt å hamnområdet betingade visserligen inrättandet af en inlemningspostanstalt i den del af staden, der länsstyrelsen och bankerna nu hade sina lokaler, eller ungefärligen på den plats, der hufvudpostkontoret nu vore beläget, men kostnaden för en sådan anstalt hade beräknats kunna begränsas till 2,000 kronor årligen, och en dylik kostnad skulle antagligen icke heller kunna undvikas, så snart postkontoret flyttades afsevärdt från det läge det nu hade. Det kunde därför icke heller anses, att postkontorets förläggande just till hamnområdet framkallade denna kostnad.

Innan styrelsen hemställde om förvärfvande för postverkets räkning af den nu erbjudna tomten i kvarteret Aegir, hade styrelsen ansett sig böra framlägga en approximativ kostnadsberäkning för posthusbyggnadens uppförande å tomten och en plan, huru tomtens inköp och en del af byggnadskostnaden skulle kunna bestridas, utan att dertill behöfde anvisas nya anslag.

Å den nu ifrågasatta tomten skulle uppföras ett åt alla sidor fritt liggande posthus, som vore afsedt att i bottenvåningen inrymma alla postkontorets afdelningar utom ett förrådsrum och lokal för den utrikes postanvisningsafdelningen. Sistnämnda afdelning hade nemligen ingen mottagning af allmänheten, i följd hvaraf denna afdelning äfvensom förrådsrummet kunde utan olägenhet förläggas en trappa upp, der våningen i öfrigt skulle provisoriskt indelas till för uthyrning afsedda handelskontorslägenheter så anordnade, att de framdeles, då lokalerna behöfdes för postkontorets direkta behof, kunde utan stor kostnad sammanslös och förändras till större salar för någon eller några af postkontorets afdelningar, såsom kassaexpedition, postdirektörsexpedition eller räkningsafdelning, Huruvida öfver denna våning borde anordnas en eller två våningar, vore hufvudsakligen beroende deraf, om det kunde anses, att de dryga kostnaderna för tomt och hus gjorde det önskligt att söka från byggnaden hemta största möjliga hyresafkastning. I det afseendet hade postdirektören i Malmö uttalat den åsigten, som han förklarar delas af fackmän i staden, att postverket sannolikt komme att göra en god affär, om det blifvande posthuset byggdes i fyra våningar, nedre botten inberäknad. I sådant fall skulle, förutsatt att elektriska hissar insattes, rum en och två trappor upp kunna uthyras till kontorslägenheter samt i våningen tre

trappor upp beredas plats för postinspektionen och återstoden uthyras till boningslägenheter. Huset kunde nemligen för sådan användning anses ega ett synnerligen fördelaktigt läge, enär det både läge fritt och vore beläget vid allmän stråkväg, dit affärsrörelsen kunde väntas komma att draga sig, sedan den nu pågående hamnutvidgningen blifvit verkställd. I fråga om det hyresbelopp, handelskontorslokaler i huset kunde komma att betinga, hade postdirektören förklarad, att rum af medelstorlek, exempelvis 20 till 25 kvadratmeter, borde kunna beräknas i ett förstklassigt hus gifva en hyra af omkring 400 till 500 kronor, detta dock beroende derpå, huruvida samma goda konjunkturer, som för närvarande vore rådande, fortfarande komme att förefinnas. Ansåges det emellertid, att huset icke borde byggas högre, än postverkets eget behof af lokaler kräfde, kunde byggnaden inskränkas till bottenvåning och två öfvervåningar, af hvilka den ena öfvervåningen skulle användas på ofvan omnämnda sätt och den andra lemna plats för postinspektionen samt för två bostadslägenheter, hvilka lämpligen kunde uthyras, den ena till postdirektören och den andra till postinspektören eller, om hinder därför mötte, till andra privatpersoner mot skälig hyra. Skulle åter huset uppföras med tre öfvervåningar, vore det beräknadt, att hela våningen två trappor upp skulle uthyras till affärslokaler samt postinspektionen och de båda bostadslägenheterna förläggas tre trappor upp. Ett hus med två öfvervåningar hade ansetts kunna lemna i årlig afkastning för de uthyrda lokalerna omkring 11,000 kronor. För ett hus med tre öfvervåningar hade afkastningen ansetts kunna uppgå till 20,000 kronor i årliga hyror. Dertill borde naturligtvis läggas icke blott de för närvarande för postlokaler i Malmö utgående hyror, hvilka komme att besparas, eller 13,850 kronor, utan äfven det väsentligt högre hyresbelopp, som postverket redan i en snar framtid måste erlægga, derest postlokaler i Malmö fortfarande skulle förhyras i privata hus. Huru stort detta hyresbelopp skulle blifva, kunde styrelsen icke beräkna, enär veterligen inga för ändamålet lämpliga och tillräckligt rymliga lokaler funnes att förhyra och några förfrågningar i berörda syfte således icke kunnat ega rum, men styrelsen antog, att beloppet icke borde sättas under 20,000 kronor årligen. Byggandet af ett tidsenligt posthus i Malmö å den uppgifna platsen skulle således kunna anses direkt och indirekt bereda postverket en årlig inkomst af 31,000 kronor resp. 40,000 kronor, allt efter som huset byggdes i tre eller fyra våningar, bottenvåningen inberäknad.

Enligt styrelsen meddelad upplysning hade vid uppförandet af det i

närheten af nu ifrågavarande plats belägna, statens jernvägar tillhöriga nya stationshuset erfordrats en gräfning af endast 10 till 12 fots djup för att anträffa den hårda och jemna, af sandblandad lera och flinta bestående sjöbotten, som, enligt sakkunnig persons utsago, å hamnområdet i allmänhet funnes å detta djup och utan vidare behandling kunde uppbära hvilken byggnad som helst. I följd häraf ansåge styrelsen, att erhållandet af fast grund icke skulle förorsaka några större kostnader för posthusbyggnaden.

Tomten skulle, enligt hvad styrelsen ville föreslå, bebyggas med fasad åt Östra Kajgatan samt flyglar åt Oscarsgatan och Carlsgatan, men utrymmet åt Stormgatan reserveras för framtida tillbyggnad och till dess afstängas från gatan med ett jernstaket och grindar, genom hvilka posterna kunde in- och utforslas till och från den rymliga gården. Hela arealen af bottenvåningen med murar och förstugor vore beräknad att från början utgöra omkring 1,375 kvadratmeter, hvarjemte af våningen en trappa upp skulle för postkontoret tagas i anspråk omkring 190 kvadratmeter. Enligt af förste intendenten i öfverintendentsembetet F. G. A. Dahl gjorda approximativa beräkningar skulle kostnaden, om byggnaden uppfördes med hög bottenvåning och tre öfvervåningar, komma att uppgå med vanliga medelpris till 460,000 kronor och med nu gällande höga pris till 500,000 kronor. Om åter byggnaden uppfördes med hög bottenvåning och allenast två öfvervåningar, beräknades kostnaden approximativt med vanliga medelpris till 390,000 kronor och med nu gällande priser till 425,000 kronor. Enligt båda alternativen skulle för gårdens asfaltbeläggning och inhägnad samt för uppförande af en vagnbod tillkomma en kostnad af omkring 10,000 kronor. Byggnaden *med tomt* skulle således kunna antagas komma att kosta högst 760,000 kronor.

Styrelsen hade tänkt sig, att en del af denna kostnad skulle kunna betäckas utan anvisande af nya anslag, och har styrelsen i sådant afseende anfört följande.

Till fond för anskaffande af tomt till nytt posthus i Stockholm hade enligt Riksdagens medgifvande afsatts den behållning, som för åren 1895 och 1896 å postverkets rörelse uppstått utöfver de redan för statsregleringarna beräknade öfverskotten för samma år. Enligt kongl. bref den 29 maj 1896 hade ock medgifvits, att till nämnda fond finge läggas hälften af blifvande öfverskottsmedlen för år 1897, dock under iakttagande deraf, att, derest 1897 års öfverskott icke komme att uppgå till det be-

lopp af 440,000 kronor, hvartill det blifvit beräknadt, till fonden icke finge afsättas större del af öfverskottet för sistnämnda år än det belopp, hvarmed detsamma öfverstege 220,000 kronor. Tillika hade Riksdagen på Kongl. Maj:ts förslag enligt hvad genom kongl. bref den 19 mars 1897 blifvit styrelsen meddeladt, medgifvit, att, i den mån de till nämnda fond redan förut anvisade medel icke lemnade tillgång till bestridande af kostnaderna för tomtens förvärfvande, dertill finge af postverkets öfverskottsmedel för år 1898 användas ett belopp af högst 200,000 kronor.

Med anledning af posttrafikens starka tillväxt hade de fonden tillkommande behållningar för åren 1895 och 1896 blifvit större, än som förut kunnat antagas. Behållningarna utöfver de för statsregleringen beräknade öfverskott för dessa båda år hade nemligen uppgått för år 1895 till 638,288 kronor 8 öre och för år 1896 till 673,577 kronor 34 öre, eller tillhoppa till 1,311,865 kronor 42 öre. Af detta belopp hade 37,200 kronor användts direkt för tomtköpet. Återstoden, som jemlikt kongl. bref den 19 juni 1896 stälts under statskontorets vård och förvaltning, hade med tillagda räntor den 20 november 1897 stigit till 1,312,378 kronor 43 öre. Sedan Kongl. Maj:t genom nyssberörda kongl. bref den 19 mars 1897 bemyndigat styrelsen att för postverkets räkning till tomt för posthus i Stockholm förvärfva vissa inom kvarteret Riddaren i Klara församling belägna fastigheter, hade styrelsen hittills för ändamålet användt dels från fonden uttagna 1,312,000 kronor, dels det direkt för tomtköpet utgifna beloppet, 37,200 kronor, dels ock af postmedel förskjutna 143,035 kronor 26 öre, hvilket sistnämnda belopp skulle godtgöras af 1897 års öfverskottsmedel. Behållningen å fonden utgjorde således för närvarande allenast 378 kronor 43 öre.

Huru stor den för fonden afsedda del af postverkets öfverskottsmedel för år 1897 blefve, kunde visserligen ännu icke fullt exakt uppgifvas, enär bokslut för året ännu icke vore afslutadt, men att döma af de räkenskaper, som redan föreläge beträffande postanstalternas inkomster och utgifter för sistlidet år, kunde, enligt styrelsens åsigt, beräknas, att fonden skulle från år 1897 tillföras minst kronor 550,000:—.

Om från denna summa droges förenämnda för tomt-

inköp förskjutna belopp	»	143,035: 26
-------------------------------	---	-------------

och det återstående beloppet	kronor	406,964: 74
------------------------------------	--------	-------------

minskades med diverse smärre utgiftsposter, som ännu vore olikviderade för fastighetsköpen i fråga och

Transport kronor 406,964: 74

	Transport kronor	406,964:74
hvilka utgiftsposter ännu icke kunde till siffran bestämdt angifvas, men antagligen icke komme att öfverstiga	kronor	964:74
samt till resten	kronor	406,000:—
lades den i statskontoret å fonden innestående behållningen	»	378:43

skulle, efter upprättandet af postverkets bokslut för

år 1897, finnas å fonden en behållning af minst kronor 406,378:43, som icke behöfde för det ursprungligen afsedda ändamålet användas, utan kunde annorledes disponeras.

I sammanhang dermed, att Kongl. Maj:t upptagit styrelsens förslag om öfverlemnande till fonden, under viss förutsättning, af 200,000 kronor utaf postverkets öfverskottsmedel för år 1898, hade, vid affattandet af den till 1897 års Riksdag aflåtna propositionen angående statsverkets tillstånd och behof, sådan åtgärd i afseende å beräkningen af postinkomsterna för år 1898 blifvit vidtagen, att nämnda 200,000 kronor icke för statsregleringen disponerats. Derest vid sådant förhållande det medgäfves, att jemväl dessa 200,000 kronor finge läggas till fonden, komme densamma upp till en summa af 606,378 kronor 43 öre, som, om beloppet endast successivt uttoges, syntes styrelsen kunna med tillagda räntor afrundas till 630,000 kronor, hvilka icke skulle erfordras för det ursprungligen afsedda ändamålet eller till inköp af tomt till posthus i Stockholm.

Då emellertid sistberörda posthusbyggnad vore ett vidlyftigt företag, hvars utförande skulle fördelas å flera år, och materialprisen, särskildt hvad teglet beträffade, redan stigit öfver de pris, som legat till grund för kostnadsberäkningarna, samt denna prisstegring, om den under byggnadsåren fortföre, naturligtvis måste, när fråga vore om en så stor byggnad, komma att ganska afsevärdt inverka på byggnadskostnaden i dess helhet, ansåge styrelsen försigtigheten bjuda, att, då öfverskott funnes å de medel, som afsetts för anskaffning af tomt till bygget, afsätta, innan det ifrågakomme att använda fondens öfverskott för andra ändamål, en del af öfverskottet för att möta till äfventyrs uppstående ökad byggnadskostnad. Men om af sådan anledning å fonden bibehölles odisponeradt ett belopp af 150,000 kronor, syntes återstoden eller omkring 480,000 kronor kunna för något annat postverkets liknande ändamål tagas i anspråk. Med denna synpunkt hade styrelsen ansett sig kunna ifrågaställa, att fonden, ökad

med förut omförmälda tillskott, måtte, efter afdrag af återstående utgifter för tomtinköpet i Stockholm, få användas till inköp af tomt i kvarteret Aegir i Malmö och påbörjande af posthusbyggnad derstädes, dock med iakttagande, att å fonden bibehölles ett belopp af 150,000 kronor för att möta ökade byggnadskostnader för posthuset i Stockholm; och hade styrelsen anhållit om bemyndigande att med Malmö stad afsluta på Kongl. Maj:ts godkännande beroende aftal om inköp för ifrågavarande ändamål af omkring 2,000 qvadratmeter af kvarteret Aegir i Malmö till ett pris af 125 kronor för qvadratmeter samt att låta upprätta och Kongl. Maj:ts pröfning underställa hufvudritningar och kostnadsförslag för ifrågavarande posthus.

Föredragande departementschefen har för egen del yttrat:

De af generalpoststyrelsen anförda förhållanden beträffande trafiken vid postkontoret i Malmö och de lokaler, som för nämnda trafiks besörjande derstädes för närvarande funnes att tillgå, gäfvé otvetydigt vid handen, att dessa lokaler vore dels otillräckliga för den nuvarande rörelsen vid kontoret, dels ock olämpliga derutinnan, att postkontorets särskilda afdelningar vore splittrade i flera på större eller mindre afstånd från hvarandra belägna fastigheter. Otvifvelaktigt vore väl ock, att rörelsen vid detta postkontor, som under de senaste åren tagit ett så stort uppsving, icke komme att gå tillbaka eller stanna vid sin nuvarande omfattning, utan tvärt om komme att än ytterligare ökas och således inom kort oafvisligen kräfva nya och rymligare lokaler. Generalpoststyrelsen hade äfven, under erinran, att förhyrandet af flera lokaler utöfver den nuvarande, hvilka icke kunde utvidgas, skulle ytterligare splittra arbetet vid kontoret, påvisat de svårigheter, som mötte för att i Malmö förhyra för posttrafikens besörjande lämpliga lokaler, äfvensom sannolikheten, att med de stigande fastighetsvärdena i staden äfven hyresprisen derstädes komme att stegras. Med afseende å hvad sjöunda och i öfrigt af styrelsen i förevarande hänseende anförts syntes det departementschefen vara med statsverkets fördel öfverensstämmande, att, så snart ske kunde och medan sådant utan allt för stor penningupppoffring läte sig göra, för postverkets räkning i Malmö anskaffades ett tidsenligt, å lämplig plats beläget posthus, hvari samtliga till postkontoret hörande afdelningar, tillika med den i Malmö förlagda postinspektionen i södra postdistriktet, kunde sammanföras.

Enligt hvad generalpoststyrelsen meddelat, hade stadsfullmäktige i Malmö nu erbjudit sig att för ifrågavarande ändamål till statsverket försälja en därför lämplig tomtplats med erforderligt utrymme, beräknadt

till omkring 2,000 kvadratmeter, för ett pris af 125 kronor för kvadratmeter. Enär till följd af den på senaste tiden inträffade stegring af fastighetsvärdena i staden ifrågakomma eller dermed jemförlig tomt icke syntes kunna erhållas till lägre pris än det nu angifna, samt detta pris, hvartill redan annan spekulant erbjudit sig vilja inköpa tomten, derest densamma icke inom viss tid af statsverket förvärfvades, enligt af generalpoststyrelsen inhentade upplysningar icke kunde anses vara i och för sig för högt, ansåge departementschefen, att det af stadsfullmäktige sålunda gjorda erbjudandet borde antagas.

Hvad anginge storleken och beskaffenheten af den byggnad, som skulle å ifrågavarande tomt uppföras, syntes hvad i ärendet förekommit tala för att densamma, på sätt generalpoststyrelsen alternativt ifrågasatt, uppfördes med hög bottenvåning och tre öfvervåningar, i hvilket fall byggnadskostnaden, enligt den af förste intendenten Dahl verkställda approximativa beräkning, skulle komma att uppgå till högst 500,000 kronor.

Med inberäkning af kostnaderna för gårdens asfaltbeläggning och inhägnad samt för uppförande af en vagnbod, hvilka kostnader beräknats till omkring 10,000 kronor, skulle således den sammanlagda utgiften för det nya posthusets anskaffande komma att uppgå till omkring 760,000 kronor. Då, enligt hvad förut blifvit anfördt, ett till det nyssnämnda antalet våningar uppfördt posthus kunde anses direkt eller indirekt bereda postverket en årlig inkomst af 40,000 kronor, syntes departementschefen icke något tvifvel böra råda derom, att icke anskaffandet af ett dylikt posthus borde lända till ekonomisk fördel för postverket.

Generalpoststyrelsens förslag att af behållningen å fonden för anskaffande af nytt posthus i Stockholm afsätta ett belopp af 150,000 kronor för bestridande af möjligen uppstående ökad kostnad utöfver den beräknade för uppförande af det nya posthuset i Stockholm funne departementschefen sig böra biträda, Han erinrade härvid, att, enligt hvad i den till 1897 års Riksdag aflättna proposition angående statsverkets tillstånd och behof blifvit meddeladt, kostnaden för uppförandet af sagda posthus beräknats till 1,240,000 kronor samt att af detta belopp 250,000 kronor upptagits i postverkets stat för år 1898 och 350,000 kronor, enligt beslut af innevarande års Riksdag, anvisats för år 1899.

På grund af hvad departementschefen sålunda anfördt, har han hemställt om aflåtande af förevarande proposition.

Utskottet har visserligen, i likhet med generalpoststyrelsen, funnit det anmärkningsvärdt, att, sedan hamndirektionen i Malmö, i anledning af förfrågan från vederbörande postdirektör, den 4 maj 1897 tillkännagifvit sig vilja hos stadsfullmäktige tillstyrka, att det för posthusbyggnaden erforderliga området af 2,000 kvadratmeter inom kvarteret Aegir skulle få försäljas mot en köpeskillning af 176,000 kronor, samt generalpoststyrelsen på grund häraf vidtagit åtgärder för inledande af underhandlingar med stadsfullmäktige angående områdets försäljande till postverket, hamndirektionen det oaktadt den 11 november samma år hos stadsfullmäktige förordat höjning af köpeskillingen för berörda område till 250,000 kronor, hvilket belopp sedermera från stadens sida vidhållits; men då nedsättning af köpeskillingen under sistnämnda belopp icke synes kunna åvägabringas samt någon anmärkning emot framställningen i öfrigt icke förekommit, har utskottet ansett sig böra hos Riksdagen förorda bifall till framställningen.

Utskottet hemställer alltså,

att Kongl. Maj:ts förevarande proposition må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 3 maj 1898.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.
